

Marián Šuráb

Bohatstvo a materiálne hodnoty

A! Ak by sme sa chceli opýtať, čo je hlavnou témou dnešných dní na Slovensku, tak je to určite téma majetku, bohatstva, materiálnych hodnôt, peňazí. Počut' o tom, ako ľudia nariekajú, že majú málo. Závvidia iným ich dostatok a upodozrievajú ich z nečestnosti. Rozpráva sa o tom, kto koľko zarobil v zahraničí. Hľadajú sa také pracovné možnosti, aby človek mohol rýchlo zbohatnúť. Pritom normálni a skromní ľudia hovoria, že najviac nadávajú tí, ktorým nič nechýba. Zaiste, že nie je ľahké sa v tomto všetkom zorientovať. Ťažko povedať, aká je skutočná pravda o bohatstve a chudobe Slovákov.

Jadrom posolstva dnešnej nedele je Ježišovo poučenie, že ak človek zhromažďuje majetok len preto, aby mohol pokojne jesť, piť, hodovať, tak je blázon.

To je tragédia muža z podobienstva. Svoj zmysel života videl v tom, aby mal čo najviac sám pre seba. Nedbá na blížnych a nedbá ani na Boha. Stáva sa egoistom. Sám sebe je aj bohom aj blížnym.

Celá absurdnosť takéhoto životného postoja sa prejaví vtedy, keď sa naň pozeráme z pohľadu smrti a večného života. Preto sa ho Ježiš v podobienstve pýta: „A čo si nahromadil, čie bude“? V Matúšovom evanjeliu to ešte dôkladnejšie vysvetľuje: „Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich mol' a hrdza ničia... V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani mol', ani hrdza... Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce“ (6, 19 – 21).

Keby sa bol bohatý muž z podobienstva so svojím majetkom podielil s blížnymi a chudobnými, bol by sa stal bohatým pred Bohom a mal by budúcnosť a poklady za hranicou smrti.

Nechcem v tejto homílii pokračovať v duchu dnešných nálad a názorov o chudobe a bohatstve, nechcem tu rozprávať o nejakých mierach: koľko áno, koľko nie, nechcem rozprávať ani o solidarite s chudobnými, chcem rozprávať o tom, prečo aj dnešným ľuďom a celému ľudskému spoločenstvu patrí právom ten Ježišov prívlastok „blázon“.

Uvedomme si vážne, že svet a ľudia v ňom sa vyvíjajú tak, ako by večný život neexistoval. Nechcem tým tvrdiť, že ľudia v posmrtný život neveria. Ale aj keď veria, nemá to veľký vplyv na ich vnútorný postoj, že najlepšie je na zemi a preto si tu treba

nahromadiť čím najviac.

Na tom bola postavená komunistická ideológia a na tom je postavená aj ideológia liberálna, kapitalistická alebo západná. Komunistom sa nepodarilo urobiť raj na zemi. Liberálom a kapitalistom na určitých miestach sveta zatiaľ áno. Lebo naozaj vyspelé štáty dokázali v materiálnej oblasti ohromne veľa. Ich tragédia je však v tom a môže sa im to v budúcnosti vypomstiť, že všetko orientovali len pre túto zem. Politici vo vyspelých štátoch radi svojim občanom povedali: Občania, máte veľké zásoby na dlhé roky. Odpočívajte, jedzte, pite, zabávajte sa. A oni poslúchli a tak urobili.

Myslelo sa pri tom všetkom na to, že každý pokrok, každý ekonomický úspech, každé zvyšovanie životnej úrovne má zmysel len vtedy, keď to pomôže ľuďom v príprave na ich stretnutie s Bohom po smrti? Nemá pravdu taliansky náboženský spisovateľ Pronzatto, ktorý povedal, že vo chvíli, keď Ježiš povedal, že skôr prejde ľava uchom ihly, ako sa dostane boháč do nebeského kráľovstva, tak technici začali vyrábať ihlu s veľkým uchom a zootecnici chcú vyšľachtiť malú ľavu, ktorá by cez ňu prešla? Inými slovami povedané, že Ježiš to tak vážne nemyslel.

Ježiš to však myslel vážne a preto aj my musíme vážne nad tým rozmýšľať a vážne to brať. Kresťania by sa mali stať nositeľmi nového štýlu života. On spočíva v tom, že vedia, čo je pre ich život potrebné len natoľko, aby ich Boh po smrti nazval múdrymi a zodpovednými. Kresťania musia vedieť, čo je prostriedok a čo je cieľ ich života. Každý majetok je len prostriedok, ktorý slúži k tomu, aby človek prežil svoj život dôstojne so zameraním na večnosť. Kresťania musia byť na čele celosvetových aktivít, ktoré už dnes cítia a ktoré propagujú život bez luxusu a bohatstva. Dnes si dosť ľudí uvedomuje, že len skromnosť môže pomôcť nášmu svetu. A my kresťania k tomu pridávame, že len skromnosť môže pomôcť spásu našich duší.

V našich rodinných a iných spoločenstvách by sme sa mali vedieť rozprávať aj o niečom inom, ako len o peniazoch. Mali by sme sa vedieť vzájomne tešiť zo života a nie naň neustále nadávať. Mali by sme sa viac starať o to, akí sme a nie len o to, čo máme alebo nemáme.

Raffael: Premenenie Pána

*Tlieskajte rukami, národy,
a krikom radosti
zaznejte Bohu!
Lebo je vznešený,
lebo je hrozný,
nad celou zemou najvyšší kráľ.
On cudzie knene
podkladá pod nás
i celé národy
pod naše nohy.
On vybral pre nás
dedičný podiel,
On obľúbil si Jáka.*

*Za zvukov hudby
vystúpil hore,
za víťazného kriku Hospodin.
Spievajte Kráľovi pieseň,
lebo je vládcom
na celej zemi.
Spievajte pieseň Pánovi!
Hospodin národom vládne,
Hospodin sedí
na svätom tróne.
Kniežatá kmeňové
schodia sa k Nemu,
k Nemu sa schádza
Abrahámov ľud.
Pánovi patria vrcholy zeme,
vysoko vládne nad nimi.*

Druhá kniha žalmov. "Prebásnil Milan Rúfus"

Slovo „dedičstvo“ je magickým slovom. Jedným prináša radosť, druhým utrpenie. Niekedy spôsobuje rozvrátenie celých rodín. Ktosi Ježišovi povedal: „Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou podelil o dedičstvo.“ Ježiš odvetil: „Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo prostredníka medzi vami?“

Ježišova odpoveď naznačuje, že aj keď mohol, nechcel byť v tej chvíli právnikom. Jeho poslaním bolo hlásať evanjelium, ktoré malo neskôr priniesť ovocie v podobe spravodlivých a láskavých medziľudských vzťahov. Ježiš chcel svojím učením položiť princípy alebo základy a ľudia sami ich mali neskôr používať v praxi. Nechcel vypracovať podrobnú kazuistiku, aká bola v Starom zákone na takmer každý ľudský úkon. Ježiš chcel, aby človek žil v slobode a láske. A v tomto postoji riešil aj taký problém, akým je otázka dedičstva.

Kňazská skúsenosť je neraz taká, že ak sa aj kňaz pustí v dobrej vôli a horlivo do riešenia sporov medzi svojimi veriacimi, málokedy to prinesie úspech. Každý tu má „svoju pravdu“ a každý chce, aby kňaz bol na jeho strane. Povinnosťou kňaza však je, aby svojim veriacim predkladal čistou evanjeliovú a cirkevnú nauku. Veriaci by mali vedieť, že:

- krivda je donebavolajúci hriech. Je to skutok, ktorým človek spôsobil nespravodlivosť, či už ide o majetok, alebo česť človeka;
- kresťan si nemá privlastňovať to, čo mu nepatrí, teda nemá kradnúť. Ani z osobného vlastníctva druhých ľudí, ani zo súkromného a spoločného vlastníctva;
- nemáme robiť takú činnosť, ktorou poškodujeme majetok druhých;
- nie je dovolené vykorisťovať robotníkov, ktorí nedostanú takú mzdu, akú si za svoju prácu zaslúžia;
- nemáme podplácať súdy, aby sme vyhrali spor;
- máme konať vždy spravodlivo, aj keď to nemusí byť ľahké;
- starší ľudia by mali spravodlivo vyriešiť otázku dedičstva a testamentu.

Napokon myslíme na to, že raz zomrieme. Ktosi povedal, že človek sa rodí so zatvorenými päťami, akoby mu patril svet. Zomiera však s otvorenými prázdnymi dlaňami, lebo už mu nič nepatrí. Nezabúdajme, že posledný odev, ktorý si oblečieme, už nebude potrebovať vrecká. Istá múdrosť hovorí, že aj keď všetky hriechy zostanú, lakomstvo bude vždy mladé. Dokážme, že táto múdrosť sa nás netýka.

Marián Šuráb

Myšlienky svätého pátra Pia

- Vo všetkom, čo robíte, buďte vždy pokorní a žiarlivo strážte čistotu svojho srdca a čistotu svojho tela; to sú dve krídla, ktoré vás pozdvihnú k Bohu.

- Neprestávaj v dobrom diele kvôli márnivým a hlúpych predtuchám. Keď sa hlupáci smejú správaniu Božích detí, smej sa tomu a nasleduj cestu spravdnosti.

Nie je vôbec samozrejme, že nám niekto zavolá. Poznám mnohých, najmä starých ľudí, ktorí čakajú práve na to, že im niekto príležitostne zavolá. Dobre im padne dozvedieť sa, že sme na nich (úplne) nezabudli. Poznám však aj zopár ľudí, ktorí sa naopak poďakujú, keď mi zavolajú. Vyjadrujú tým svoju radosť nad tým, že mám pre nich čas.

Chcem ti ďakovať za tvoje telefonáty, za tvoje dobré želania, za tvoju starosť o mňa, za tvoje stále sa opakujúce otázky o mojom zdraví.

Chcem ti ďakovať za tvoju náklonnosť, za ochotu počúvať, za dobré tipy a rady, za tvoje čas a za to, že ti na mne záleží.

Chcem ti ďakovať za dôveru a priateľstvo. Som rád a som vďačný za to, že jestvuješ!

„Naozajstný priateľ vždy uhádne, kedy ho ten druhý potrebuje.“

Adalbert L. Balling „Ďakujem“

Sväté omše v 18. týždni cezročného obdobia - (C)

5.VIII. pondelok

18.00 *Nebude*

6.VIII. utorok

18.00 *Nebude*

7.VIII. streda

18.00 *Nebude*

8.VIII. štvrtok

18.00 *Nebude*

9.VIII. piatok

18.00 *Nebude*

10.VIII. sobota

08.00 *Nebude*

Upratovanie kostola č.d. 126-150

11.VIII. 19. nedeľa v cezročnom období

08.00 *Za Ľ Štefánium Jankovú*

Lektori: Pešková E., Jelínková L.

10.00 *Za Ľ Štefana Biznára I. výročie*

Lektori: Polakovič P., Jelínek L.

14.00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

5.VIII. pondelok	Výročie posviacky Hlavnej mariánskej baziliky v Ríme
6.VIII. utorok	Premenenie Pána - sviatok
7.VIII. streda	sv. Sixtus II., pápež a jeho spoločníci-mučeníci
8.VIII. štvrtok	sv. Dominik, kňaz
9.VIII. piatok	sv. Terézia Benedikta z Kríža (Edita Steinová) panna a mučenica - patrónka Európy
10.VIII. sobota	sv. Vavrinec, diakon a mučeník - sviatok

Svätý Cyril Jeruzalemský

Neobzerajte sa

Duchovní majstri vždy hovorili o kresťanskom živote ako o „zápase“. Svätý Cyril objasňuje, že to nie je obyčajná metafora. Nepriateľ je skutočný a zápasí so silou anjelskej inteligencie, ale aj tak je bezmocný nad Ježišom Kristom. Satan však chce získať späť to, čo stratil. Obráti našu pozornosť k rozkošiam, z ktorých sme sa tešili v predchádzajúcom živote, Svätý Cyril ukazuje, že ak sa vrátíme k tomu, „čo je za nami“, neočakáva nás rozkoš, ale bolesť.

Ak potom, čo ste sa zriekli satana a nadviazali ste vzťah s Kristom, sa dostanete pod vplyv démonov, ten tyran bude ešte krutejší. Predtým vás možno považoval za svojich a bol voči vám povolný, ale teraz ste ho podráždili. Stratíte Krista a zažijete satanovu tyranu.

Počuli ste už dávny príbeh o Lótovi a jeho dcérach? Bol zachránený spolu so svojimi dcérami, keď sa dostal do vrchov, pričom jeho manželka sa stala soľným stĺpom, ktorý bol postavený ako večný pamätník na pamiatku jej nesprávneho rozhodnutia - keď sa obzrela späť. Budte teda opatrní. Nikdy sa neobzerajte na to, čo „je za vami“ (porov. Flp 3, 13). Položili ste ruku na pluh; nevracajte sa k trpkosti chuti vecí tohto sveta (pozri Lk 9, 62). Utečte na vrch, k Ježišovi Kristovi, tomu kameňu, ktorý nevytesali ľudské ruky (pozri Dan 2, 45) a ktorý naplnil celý svet.

Keď sa zrieknete satana, úplne s ním zrušíte zmluvu, tú starobylú zmluvu s peklom (pozri Iz 28, 15). Hneď nájdete otvorený Boží raj, ktorý zasadil smerom na východ. Z raja bol náš prvý otec vyhnaný pre svoje hriechy. To symbolizuje vaše obrátenie zo západu na východ, na miesto svetiel. Potom máte povedať: „Verím v Otca i Syna i Ducha Svätého a v jeden krst pokánia.“

Posilnení týmto vyznaním viery teda „budte triezvi a bdejte! Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral“ (1 Pt 5, 8). Pokým v minulosti smrť bola mocná a požierala ľudí, pri svätom kúpeli znovuzrodenia Boh vysušil slzy z každej tváre (pozri Iz 25, 8). Už viac nebudete žialiť, lebo ste odložili starého človeka (pozri Ef 4,22), ale budete sláviť svätý deň oblečeni v rúchu spásy, ktorým je Ježiš Kristus.

Myšlienky k modlitbe

„Váš protivník, diabol, obchádza ako revúci lev a hľadá, koho by zožral“ (1 Pt 5, 8).

Keď sa zrieknete satana, úplne zrušíte zmluvu s ním, tú starobylú zmluvu s peklom.

Keď ste nadviazali vzťah s Kristom, podráždili ste satana.

Zapamätajte si

Položili ste ruku na pluh; nevracajte sa k trpkým veciam tohto sveta.

Námety na konanie

Satan koná s ohromnou silou, ale nemôže nám uškodiť, pokým ostávame s Kristom. Dnes mnohokrát v tichosti modlite Ježišovo meno.

Scott Hahn a Mike Aquilina „Žit' tajomstvá“

Keď zlý duch vyšiel, nemý prehovoril

(Lk 11, 14 - 23)

Ak je niekto nemý, je to až záhadné. Tu sa stretáme s človekom, ktorý je nemý. Nemohol nikomu nič povedať. Schopnosť hovoriť, vyjadrovať sa, je typicky ľudská schopnosť. Nemota okráda človeka o časť toho, čo z neho človeka robí, a uväzňuje ľudskú osobnosť do seba.

To, čo urobí Ježiš, je viac ako len zázrak. Bolo to podobenstvo predvedené v reálnom živote. Človek bol stvorený, aby komunikoval, rozprával sa s Bohom. Aby bol schopný odpovedať Bohu. Práca nepriateľa - zlého, spočíva v tom, aby sa človek nerozprával s Bohom. Diabol chce zbaviť človeka schopnosti rozprávať sa s Bohom. Chce ho uzavrieť do seba samého. Do vlastného egoizmu. Neprijatia Božej lásky. Zlo rozkladá človeka zvnútra.

Ako sa vyhnúť chybnému úsudku? Byť poslušný. Nestačí iba vyhnúť zlého. Ježiš varuje! Človek je očistený, ale prázdny. Náprava bez znovuzrodenia je veľmi nebezpečná. „Diabol sa vráti so siedmimi horšími, ako je sám.“ Národ sa potreboval znovuzrodiť, prijať Krista. No bol v zajatí vlastných predsudkov a vízií o Mesiášovi.

Izraelské dejiny sú vonkajší obraz toho, čo sa deje v duši človeka. A vyžaduje sa rozhodnosť. Nie pasivita!

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

Liečebňa

Každý lekárske odbor má svoje neliečiteľné choroby. Medzi ne patrí napríklad slepota alebo niektoré onkologické ochorenia.

Ostatné, liečiteľné choroby delíme na ľahké, ktoré sa dajú liečiť ambulantne, ťažšie, ktoré potrebujú hospitalizáciu, a vážne, vyžadujúce si pobyt a zákrok na vyššom, špičkovom klinickom pracovisku.

Rovnaké delenie chorôb platí aj v psychiatrii. Tu okrem chorôb existujú aj neliečiteľné povahové vlastnosti. Lakomosť, žiarlivosť alebo sebeckosť.

Inými slovami...

*Jedinou liečebňou,
ktorá vylieči niektoré charakterové vlastnosti,
je krematórium.*

Max Kašparů „Inými slovami“

Príbeh na uzdravenie duše

ŽENA A BISKUP

Bola raz jedna žena, ktorá hovorila s Bohom a Boh hovoril s ňou. Každý deň žena hovorila s Bohom a každý deň Boh hovoril so ženou.

Dozvedel sa o tom biskup, zavolať si tú dobrú ženu a

povedal jej:

„Je pravda, že hovoríte s Bohom?“

„Áno, hovorím.“

„A Boh hovorí s vami?“

„Áno, hovorí so mnou.“

Biskup na to povedal:

„Dobre teda. Tento týždeň vyznám Bohu svoje hriechy a prosím vás, aby ste Boha požiadali, keď s ním budete najbližšie hovoriť, aby vám o mojich hriechoch povedal. Potom sa vrátite a všetko mi poviete. Vtedy budem vedieť, či sa skutočne rozprávate s Bohom.“

O týždeň sa tá dobrá žena znova ukázala pred biskupom a on sa jej spýtal:

„Hovorili ste s Bohom?“

„Áno, hovorila,“ odpovedala žena.

„A požiadali ste ho, aby vám povedal o mojich hriechoch?“

„Áno, požiadala.“

„A čo vám Boh odpovedal?“

„Že už na ne zabudol.“

- **Je možné, že takisto žiadam dôkazy niečoho, čo sa týka predovšetkým srdca...**

- **Možno mám aj ja pokušenie „vyskúšať Boha“...**

- **Znamená pre mňa viera v Boha prijatie jeho milosrdenstva?**

José Carlos Bermejo „Ďalšie príbehy na uzdravenie duše“

Rok nad evanjeliom

Rozvíjať dary a schopnosti

Poznáme podobenstvo o mínach striebra (Lk 19, 11-27). Sluhovia mali s nimi hospodáriť. Prvý získal z jednej desať, druhý päť, tretí zaviazal mínu do šatky a nezískal nič. Prvý i druhý boli nazvaní vernými sluhami, tretí zlým sluhom.

Kresťanstvo je otvorenosť, odvaha a tvorba. V duchovnom i hmotnom zmysle. Preto podobenstvo o mínach možno rozvíjať pre duchovný život i pre život každého pokroku. Život z viery si nemôžeme nijako predstavovať ako nepriateľstvo voči práci, tvorbe, technickému či kultúrnemu napredovaniu.

Niektorí ľudia si hovorili: Boh stvoril dedinu a všetko okolo nej - stromy, lesy a potoky. Človek stvoril zlé mesto. A veľkomesto utvoril diabol. - Nie je to pravda. I mesto a veľkomesto majú byť slávu Božej tvorivosti v človekovi. Poschodový dom s výťahmi a kanalizáciou je väčší Boží triumf v človekovi než dom z hlíny. Vodovod v každom dome je znakom požehnania takisto ako potok v prírode. Diela človeka sú v podstate diela Božie. Človek je zapojený do diela stvorenia - dotvára svet.

Často si ako veriaci málo uvedomujeme zodpovednosť pred Bohom za svoj život a za život iných. Žijeme len s polovičným nasadením síl. Necítíme nijaké nadšenie a elán, aby sme za všetkých okolností rozvíjali svet. A predsa v mene viery máme nielen právo, ale i povinnosť napomáhať výstavbu tejto zeme. Mali by sme byť všade, kde sa niečo tvorí, buduje, kde sa upevňuje spravodlivosť. Opravdiví veriaci využili všetky svoje dary, aby pomáhali ľuďom i svetu. Boli nadšenými a odvážnymi plavcami, vedcami a výskumníkmi. Prinášali evanjelium do najzaostalejších krajín sveta a budovali v nich nový život - doslova od abecedy a gramatiky. Akoby si boli hovorili: Vyskúšajme všetky cesty. Prebádajme všetky priepasti! Boh to chce. Ukážme, že Boh, ktorý sa stal človekom, neprišiel zmenšiť našu veľkolepú zodpovednosť a nádherné úsilie budovať svet. Tak si rozvíjajme i svoju dušu počas celého trvania našich pozemských dní!

Aj my máme žiť tvorivým životom. Máme rozvíjať zverené schopnosti a dary. Máme byť verní. Týmto slovom

odmenil Pán spravodlivého sluhu.

Vernosť nie je nečinnosť. Neznamená stáť na jednom mieste. Držať sa kľčovite daného stavu. Uchovávať veci nedotknuté ako strážca múzea. Umelec by nebol verný sebe, keby len opakoval, čo dosiahol na začiatku. Vernosť nie je konzervatívnosť. Vernosť znamená otvorenosť, pohotovosť, vždy novú odpoveď na vnútorné a vonkajšie výzvy. Byť verný značí tvorivo žiť, rozvíjať sa a obnovovať.

Vernosť značí premýšľať, vydržať nárazy, nedať sa znechutiť a prekonávať stagnáciu. Vernosť nie je tvrdohlavosť. Vernosť je slobodná, vynachádzavá a tvorivá. Byť verný značí zápasíť so sebou i s okolnosťami. Kto je naozaj verný, ten sa neuzatvára do lenivosti, slepo všetko neobhaja, je otvorený rozhovoru i životu.

Verný človek sa nikdy nepremení na stroj. Vie, za čím ide. Kráča s otvorenými očami a myslou, aby slúžil a posúval veci dopredu. Neváha zriekať sa zbytočnej záťaže, obnovuje stále svoj program, prispôsobuje svoje úlohy novým potrebám. Nedrží sa prekonaných metód. Bráni sa pred duchovnou sklerózou. Rozvíja život. Zachováva si len smer a cieľ.

Mrhanie darov, ktoré sme dostali od Boha, je hriechom. Nestačí iba žiť. Treba žiť čoraz intenzívnejšie - ako verní služobníci.

Nardová masť

„Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie...“ Pri hostine „vzala Mária libru pravého vzácneho nardového oleja, pomazala ním Ježišove nohy a poutierala mu ich svojimi vlasmi...“ Judáš na tento čin šomral. Podľa neho sa mohol vzácny olej predať za tristo denárov a rozdať chudobným. Ježiš Máriu obrátil: „vždy.“ (Jn 12,1,3,8)

Na celom Východe i v Ríme bolo zvykom pomazať voňavkou host'a, ktorého si chceli uctiť. Našlo sa mnoho exemplárov onej nádoby na voňavku, ktorú držala v rukách Mária. Objavili ich v Egypte, Sýrii, Grécku i v Pompejach. Krčiazek má dlhé hrdlo, ktoré sa dá ľahko odlomiť. Prírodovedec Plinius napísal, že nijaký iný materiál nie je vhodnejší na uchovanie pôvodnej vône oleja ako alabaster.

Nard sa vyrábala lisovaním malej skromnej rastliny, ktorej treba celé kilogramy, aby sa vyrobilo niekoľko kvapiek esencie. Sv. Ján píše, že to bol pravý nard. Mohol stáť okolo tisíc korún.

Evanjelium uvádza na tomto mieste prvý raz Judášove slová. Sú to slová lakomca. Judáš chcel obrátiť pozornosť na chudobných - argumentoval sociálne. To malo však len zastrieť jeho lakomosť, ako to výslovne hovorí sv. Ján. Judáš našiel a nachádza stále nasledovníkov. Dostávajú záchvaty ľudomilnosti, ak vidia, že sa vynakladajú prostriedky na Božiu úctu, na bohoslužbu a chrámy.

Ježiš povedal: „Chudobných máte vždy...“ To nie je fatalizmus ani zmierovanie sa s biedou. Pán tu chcel zdôrazniť, že o krátky čas už nik nebude môcť prejať Ježišovi nijakú pozornosť. Chudobným sveta ju budú kresťanské generácie prejavovať bez prestania cez všetky storočia - aj v najvyspelejších spoločnostiach a štátoch. G. Green napísal: „Nenechajme sa pri vymedzovaní kresťanskej civilizácie miasť existenciou vojen, nespravodlivosti, krutosti alebo nedostatkom lásky, z ktorej vyplýva chudoba. To všetko sa v kresťanskej spoločnosti môže vyskytovať. Nie sú to však charakteristické črty kresťanstva - sú to črty človeka!“

„Veď chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy...“ Je to najsmutnejšie slovo evanjelia. Bolo adresované v prvom rade Judášovi, aby sa spamätal. Chceli by sme mu povedať: Judáš, nedaj si uniknúť hodinu milosrdenstva! Ale nedajme si ju uniknúť ani my!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk/

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku